

Венци Занков и неговата метафора за срутено то битие

02 юни, 2020

Самостоятелна изложба живопис, скулптура и неон на доц. д-р Венцислав Занков може да се види в галерия „Райко Алексиев“ на Съюза на българските художници до края на месеца.

Политика

Самостоятелна изложба живопис, скулптура и неон на доц. д-р Венцислав Занков може да се види в галерия „Райко Алексиев“ на Съюза на българските художници до края на месеца. 12 голямоформатни платна, съчетани с пластички от чугун, изграждат цялостното пространство на експозицията „Пред мен“.

Екзистенциалната самота е емоционална доминанта в изложбата.

Арт

Венци Занков и неговата метафора за срутено то битие

| 02.06.20

Конкурс за рисунка на диви божури събира участници от цялата страна

| 28.05.20

Изоизолация - или как с няколко рула тоалетна хартия и повече мерак се прави изкуство (СНИМКИ)

| 20.05.20

Света Богородица под четката на Иван Юруков

| 06.05.20

Новата лудост: Quearteencasa (как психияса от карантината хора се отдадоха на изкуството) - (СНИМКИ)

| 04.05.20

Легенди в спорта хванаха четката

| 01.05.20

Ивайло Мирчев показва в изложба, че маслото и водата могат да живеят в една кожа

| 29.04.20

Разкриха някои тайни на "Момичето с перлената облица" на Йоханес Вермеер

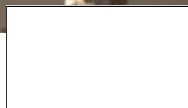
| 29.04.20

Художници продават картините си онлайн

Този сайт използва бисквитки

Този сайт използва бисквитки, за да запази настройките по време на посещението Ви

Разбирам

„Пред мен“ е визуална симбиоза между две теми: две кризи, преплетени в човешкото поведение – екологичната и социалната, породена от пандемичните обстоятелства, които прерастват в екзистенциална криза и питане за човешкото. Тази метафора на психични пространства и визии за самотата и изолацията в една природа в своя край при дадени обстоятелства може спокойно да има заглавие „Последната разходка“, разсъждава известният художник.

Дърветата, представени в голямоформатна живопис, не са гора, а по-скоро единични същности, оголени корони, напрегнато впити в мрачно небе. Неоново технологично градско дърво свети в кървавочервено и напомня за кръвоносни съдове. Микрото става макро и засилва тревожността.

Запечатани в чугун, стърчат смалени впечатления от разходка. Дълга разходка в неподходящ сезон? Корони пипала? Или това са чугунени бонсай за дома в забранено време? Желязо и органика си взаимодействат или противоречат? Ръждясали дървета.

Самотна постапокалиптична антропоморфна фигура стои загледана нагоре. Човешкото присъствие е сведено до своя минимум. Това отваря въпроси, отговори няма. Какво става с човека, какво остава от човека, какво оставя човекът, къде е оставен човекът – тези въпроси превръщат изложбата в метафора за срутено битие.

Share: [Facebook](#) [Twitter](#) [Email](#)

Подобни статии

28 май, 2020

Конкурс за рисунка на диви божури събира участници от цялата страна

За втора поредна година се провежда националният конкурс за дива природа на тема "Дивите божури - 20

Този сайт използва бисквитки

Този сайт използва бисквитки, за да запази настройките по време на посещението Ви

Разбирам